

12 OKTOBER 2014 – ACHTENTWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

JESAJA 25, 6-10A

In die dagen zal de Heer van de hemelse machten op de berg Sion voor alle volken een maaltijd aanrichten, een maaltijd van vette spijzen en van belegen wijnen, een maaltijd van vette, mergrijke spijzen en van geklaarde, belegen wijnen. Op deze berg zal Hij de sluier verscheuren die ligt over alle volkeren, en het floers dat alle naties bedekt. Hij zal de dood voor eeuwig vernietigen en van alle aangezichten zal Hij, de Heer, de tranen wissen. Hij zal de smaad van zijn volk wegnemen van de gehele aarde. Ja, zo heeft de Heer het besloten!

Op die dag zal men zeggen: „Dat is onze God, op wie wij hoopten: Hij heeft ons gered! Dat is de Heer, op wie wij vertrouwden: laat ons jubelen en ons verheugen om de redding, die Hij ons gebracht heeft! Ja, de hand van de Heer zal rusten op deze berg.”

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE FILIPPENZEN 4, 12-14.19-20

Broeders en zusters,

Ik weet wat armoede is, ik weet wat overvloed is. Ik ben volledig ingewijd; ik kan volop eten en ik kan honger lijden, ik ben vertrouwd met overvloed en met gebrek. Alles vermag ik in Hem die mij kracht geeft. Toch hebt gij er goed aan gedaan mij te helpen in mijn moeilijkheden.

Mijn God zal met goddelijke rijkdom in al uw noden voorzien door u de heerlijkheid te schenken in Christus Jezus. Aan onze God en Vader zij de eer in de eeuwen der eeuwen! Amen.

EVANGELIE

MATTEUS 22, 1-14

In die tijd nam Jezus het woord en sprak opnieuw in gelijkenissen tot de hogepriesters en oudsten van het volk. Hij zei:

„Het Rijk der hemelen gelijkt op een koning die een bruiloftsfeest gaf voor zijn zoon. Hij stuurde zijn dienaars uit om allen te roepen die hij tot de bruiloft had uitgenodigd, maar zij wilden niet komen.”

„Daarop zond hij andere dienaars met de opdracht: ‘Zegt aan de genodigden: “Zie ik heb mijn maaltijd klaar, mijn ossen en het gemeste vee zijn geslacht; alles staat gereed. Komt dus naar de bruiloft.”’ Maar zonder er zich om te bekommeren, gingen zij weg, de een naar zijn akker, de ander naar zijn zaken. De overigen grepen zijn dienaars vast, mishandelden en doodden hen.”

„Nu ontstak de koning in toorn, stuurde zijn troepen en liet de moordenaars ombrengen en hun stad in brand steken. Toen sprak hij tot zijn dienaars: ‘Het bruiloftsmaal staat klaar, maar de genodigden waren het niet waard. Gaat dus naar de drukke verkeerswegen en nodigt wie ge er maar vindt, tot de bruiloft.’ Zijn dienaars gingen naar de wegen en brachten allen mee die zij er aantroffen, slechten zowel als goeden, en de bruiloftszaal liep vol met gasten.”

„Toen nu de koning binnenkwam om de aanliggenden te bezoeken, merkte hij daar iemand op die niet voor een bruiloft gekleed was. En hij sprak tot hem: ‘Vriend, hoe zijt gij hier binnengekomen zonder bruiloftskleed?’ Maar de man bleef het antwoord schuldig. Toen sprak de koning tot de bedienden: ‘Bindt hem aan handen en voeten en werpt hem buiten in de duisternis. Daar zal geween zijn en tandengeknars.’”

„Velen zijn geroepen maar weinigen uitverkoren.”

Schriftlezingen

© Katholieke Bijbelstichting
’s Hertogenbosch, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Jean BASTIAENS —

Bereid je voor op het bruiloftsfeest

In de lezingen van deze zondag staat het maaltijd vieren centraal. Wat kan er feestelijker uitzien dan een prachtig gedekte tafel, met het beste servies, kristallen glazen en lichtkandelaars? De voorbereidingen waren intens, alles is tot in de puntjes geregeld. Er staan overheerlijke gerechten op het menu, de dranken zijn zorgvuldig uitgekozen. Er wordt met ongeduld uitgezien naar de komst van de genodigden. De maaltijd zal vreugde geven, de ontmoeting zal het hart verkwikken, de speeches zullen gekruid zijn. Een geslaagd feestmaal zal men nooit vergeten.

In de eerste lezing gaat het over een *verbondsmaaltijd*. De gedachte aan zo’n maaltijd is geïnspireerd op Exodus 24, 9-11: „Na de verbondssluiting ging Mozes de berg op, samen met Aäron, Nadab, Abihu en zeventig oudsten van het volk, en zij zagen de GOD van Israël. Onder zijn voeten was er iets als een plaveisel van saffier, helder stralend als de hemel zelf. Deze vooraanstaande Israëlieten werden niet door GOD gedood: zij zagen Hem, en zij aten en dronken.” In de profetie van Jesaja wordt die verbondsmaaltijd verbreed naar een maaltijd voor het gehele volk van Israël, zowel voor degenen die in het land wonen als voor degenen die in de diaspora leven en daar de ‘smaad’ van de andere volken moeten verduren („Waarom moeten jullie je zo nodig onderscheiden van ons?”). Wanneer die verbondsmaaltijd plaatsvindt, zullen alle volken begrijpen waarom het volk Israël niet deelnam aan religieuze godenmalen of keizerlijke rituelen. De ‘sluier’ die de volken belette om de ware roeping van Israël te zien, wordt dan weggenomen. Zij zullen getuige zijn van de verbondsmaaltijd en deel krijgen aan de roeping van Israël. Elke vorm van antisemitisme zal verdwijnen. En de vrede zal gevierd worden.

Wanneer de volken geënt worden op het gedachtegoed van Israël, zal de nieuwe wereld doorbreken. In die wereld is alleen GOD nog koning. Dan zal de macht van de dood — de macht van terreur, van geweldpleging en oorlogszuchtigheid — worden tenietgegaan. De dood zal vernietigd worden. De redding die GOD brengt, zal universeel zijn.

Met dat adembenemende visioen zijn we goed voorbereid voor de evangelielezing. Jezus is al geruime tijd bezig met zijn onderricht over het Koninkrijk van de Hemel en dat met des te meer aandrang naarmate het uur van zijn arrestatie dichterbij komt. Hij is in gesprek met „de hogepriesters en oudsten van het volk” (21, 23), dat wil zeggen met leden van het Sanhedrin, het hoogste gezagsorgaan van het Joodse volk. Die ergeren zich in toenemende mate aan Jezus en aan zijn onafhankelijk en kritisch optreden en ze zijn erop uit Hem gevangen te nemen (21, 46). Jezus is zich bewust van hun verlangen en hun plan om Hem uit de weg te ruimen. En juist dan houdt Hij hun deze gelijkenis voor van een koning die een bruiloftsfeest geeft voor zijn zoon. Hoe reageren de genodigden op de uitnodiging voor die belangrijke en feestelijke gebeurtenis? Ze willen niet komen! Wie heeft het ooit meegemaakt dat mensen zo’n uitnodiging afslaan? Zelfs een tweede uitnodiging heeft geen effect, iedereen doet alsof het hem of haar niet aangaat en trekt „naar zijn akker of naar zijn zaken”. Die onverschilligheid steekt. En onder de genodigden zijn er *enkelen* die de dienaars vastgrijpen, mishandelen en zelfs doden.

De gemeente van Matteüs worstelde met twee vragen. Hoe kan het dat de onverschilligheid voor het optreden van Jezus zo groot is? En hoe kan het dat de leiders van het volk Jezus hebben veroordeeld en laten kruisigen? Maar was die onverschilligheid niet even groot ten aanzien van de oude profeten die GOD naar zijn volk had gezonden? En ondergingen de dienaars die er de tweede maal op uitgestuurd werden niet het lot dat de volgelingen van Jezus zouden ondergaan, vervolging en het martelaarschap van mensen als Jakobus en Stefanus?

Weerstand en verzet hebben in het evangelie echter altijd het tegenovergestelde effect. Ze maken de boodschap juist sterker en krachtiger. De dienaars van de koning worden nu de stad uitgestuurd, naar de kruispunten van de wegen, om daar wie ze ook maar tegenkomen uit te nodigen, „slechten zowel als goeden”. En zo loopt de bruiloftszaal toch nog vol.

Toch zal ook die groep van genodigden nog geschift moeten worden. Iedereen is uitgenodigd om deel te nemen aan het bruiloftsmaal, maar niet iedereen is er klaar voor. Dat zal blijken als de koning zelf zijn intrede doet. Hij treft iemand aan die geen bruiloftskleed draagt, iemand die is binnengeglipt zonder zich voor te bereiden door werken van bekeering en van barmhartigheid (vergelijk met Openbaring 19, 6-8). Hij wordt de deur gewezen. Nu kan het feest beginnen.